

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Evy Sakálovej a sudcov JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Rudolfa Čirča v právnej veci žalobcu **I. P.**, bývajúceho v K, zastúpeného JUDr. V. Z., advokátom so sídlom v K, proti žalovanému **P, S, o vydanie pozemku**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. V - 2 8 Nc 21/96, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2000 sp.zn. 19 Co 375/00, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2000 sp.zn. 19 Co 375/00 a uznesenie Okresného súdu Bratislava III z 13. októbra 1997 č.k. V - 2 8 Nc 21/96-16 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súdu Bratislava III na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III uznesením z 13. októbra 1997 č.k. V - 2 8 Nc 21/96-16 konanie o žalobe žalobcu zastavil a náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca na výzvu súdu žalobu nedoplnil a keďže pre vadu žaloby nebolo možné vo veci ďalej konať, bol daný právny dôvod na zastavenie konania podľa § 43 ods. 2 O.s.p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. novembra 2000 sp.zn. 19 Co 375/00 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V dôvodoch rozhodnutia odvolací súd poukázal na to, že procesný postup súdu prvého stupňa pri zastavení konania bol

správny, lebo o podanej žalobe žalobcu bez odstránenia väd nebolo možné konať. Súd prvého stupňa preto správne použil pri zastavení konania ust. § 43 ods. 2 O.s.p.

Proti uzneseniu krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Mal za to, že uvedeným rozhodnutím v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa názoru žalobcu podaná žaloba mala náležitosti podľa § 79 ods. 1 O.s.p., preto o podanej žalobe mal súd riadne konať. Okrem toho poukázal na to, že na výzvu súdu reagoval listom z 29. septembra 1997, v ktorom žiadal súd o upresnenie predmetu konania z dôvodu, že vo výzve tento uvedený nebol, pričom proti žalovanému v tom čase viedol viacero súdnych konaní o vydanie pozemkov. Keďže na jeho list nebolo súdom reagované, nemohol ani porušiť postup podľa § 43 ods. 1, 2 O.s.p. Procesný postup súdu podľa § 43 ods. 2 O.s.p. nebol správny a takýmto postupom mu bola odňatá možnosť konať o jeho žalobe súdom a domôcť sa tak právnej ochrany.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, skúmal predovšetkým, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného v tejto procesnej forme sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak sa ním napáda zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.a/ až c/ O.s.p.).

V posudzovanej veci dovolateľom je napadnuté potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu a preto dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nie je prípustné.

Žalobca v podanom dovolaní však namietal vadu uvedenú v § 237 písm.f/ O.s.p.

V ustanovení § 237 O.s.p. sú vymenované vady, ktoré sú dôvodom prípustnosti dovolania smerujúce proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Dovolací súd vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) vždy na tieto vady konania prihliadnuť, preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Osobitne sa zaoberal námietkou dovolateľa, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm.f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkovi občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

K nesprávnemu postupu súdu, v dôsledku ktorého sa znemožní účastníkovi realizácia jeho procesných práv dochádza aj vtedy, ak síce súd vyzve účastníka na doplnenie alebo opravu jeho podania, avšak tento procesný úkon postráda právne dôvody pre jeho vydanie.

Z obsahu spisu je zrejmé, že uznesením z 24. februára 1997 č.k. V - 2 8 Nc 21/96-9 vyzval okresný súd žalobcu na odstránenie vád žaloby tak, aby nehnuteľnosť bola z jeho strany špecifikovaná údajmi z listu vlastníctva, kedy a na základe čoho sa stal žalobca vlastníkom, na základe čoho užíva nehnuteľnosť žalovaný, a pripojil a označil dôkazy a uviedol žalobný petit tak, aby bol určitý a zrozumiteľný.

K predmetnému uzneseniu treba uviesť, že z podanej žaloby na č.l. 1 spisu je zrejmé, ktorému súdu je adresovaná, sú v nej označení účastníci konania, popísaný skutkový stav z ktorého vyplýva, že žalobca sa proti žalovanému domáhal reštitučného nároku – vydania poľnohospodárskeho pozemku, ktorý mu bol odňatý v roku 1953 poľnohospodárskym družstvom za účelom poľnohospodárskej výroby, pozemok bol označený údajom z pozemkovej knihy, a to číslom pozemnoknižnej vložky a číslom parcely, s označením katastrálneho územia. Zo žalobného návrhu bolo tiež zrejmé, že žalobca sa domáhal od žalovaného vydania konkrétne označenej parcely č. X v kat.úz. S. K žalobe pripojil aj výpis z

pozemnoknižnej vložky č. X pre kat.úz. S, v ktorej v časti A: Majetková podstata je uvedené parcelné číslo nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu a v časti B: Vlastníctvo je uvedené aj nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcu. Žalobca k žalobe pripojil aj identifikáciu parciel, z ktorej vyplýva, že parcela č. X kat.úz. S je združená do parcely č. X v užívaní žalovaného. Žaloba žalobcu bola ním datovaná a riadne podpísaná.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (platného v čase podania žaloby), pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované.

V ustanovení § 79 ods. 1 O.s.p. je ďalej uvedené, že návrh (žaloba) má okrem všeobecných náležitostí obsahovať meno, zamestnanie a bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva a musí byť z neho zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať údaje potrebné na jej identifikáciu, najmä názov alebo obchodné meno a sídlo.

Ako vyplynulo z vyššie uvedených okolností žaloba žalobcu spĺňala náležitosti § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p. (v znení platnom v čase podania žaloby a úkonov súdu prvého stupňa do 29. júla 1997) tak, aby bolo možné o nej súdom prvého stupňa konať. Nemala také nedostatky, pre ktoré by nebolo možné pokračovať v konaní a preto nebol daný procesný dôvod na zastavenie konania podľa § 43 ods. 2 O.s.p. (v znení platnom v čase procesného úkonu súdu prvého stupňa).

Ak súd prvého stupňa vydal rozhodnutie procesnej povahy na odstránenie väd žaloby, napriek tomu, že žaloba ako podanie nemala také nedostatky, pre ktoré nebolo možné pokračovať v konaní, následne konanie zastavil a odvolací súd takéto rozhodnutie potvrdil, bola postupom súdov účastníkovi odňatá možnosť konania pred súdom o podanej žalobe. Podľa § 237 písm.f/ O.s.p. bol daný dôvod prípustnosti dovolania v posudzovanej veci.

Dovolací súd prihliadnuc na vadu konania (§ 242 ods. 1 vety druhej O.s.p.) podľa § 237 O.s.p. uznesenie odvolacieho súdu ako aj prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci, pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní záväzný (§ 243d ods. 1 veta prvá, veta druhá O.s.p.).

V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že dovolateľ v podanom dovolaní poukazoval aj na to, že v období po rozhodnutí súdu prvého stupňa a pred rozhodnutím o jeho odvolaní odvolacím súdom vzal podanú žalobu späť z dôvodu, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k dohode o vydaní pozemku, ktorý je predmetom sporu, pričom na jeho podanie nebolo prihliadnuté. V ďalšom konaní súd prvého stupňa preverí tvrdenia dovolateľa o jeho dispozitívnom právnom úkone a posúdi jeho vplyv na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia O.s.p.).

Pokiaľ dovolateľ podaním zo dňa 24. novembra 2007, ktoré však došlo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky až 29. novembra 2007 (teda po vyhlásení rozhodnutia) vzal dovolanie späť, nemohol už dovolací súd o tomto procesnom úkone vzhľadom na rozhodnutie o dovolaní procesne konať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2007

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :